ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 23ης Μαρτίου 2000 *

Στην υπόθεση C-327/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον R. Wainwright, κύριο νομικό σύμβουλο, και τον O. Couvert-Castéra, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους ο οποίος έχει τεθεί στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον D. Wibaux, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, Boulevard Joseph II,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με τα άρθρα 9 έως 12 και 14 της οδηγίας 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για την εναρμόνιση των διατάξεων περί εμπορίας και του ελέγχου των εκρηκτικών υλών εμπορικής χρήσης (ΕΕ L 121, σ. 20), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón (εισηγητή), C. Gulmann, J.-P. Puissochet και P. Jann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio,
γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζητεί να διαπιστωθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με τα άρθρα 9 έως 12 και 14 της οδηγίας 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για την εναρμόνιση των διατάξεων περί εμπορίας και του ελέγχου των εκρηκτικών υλών εμπορικής χρήσης (ΕΕ L 121, σ. 20, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Το άρθρο 9 της οδηγίας, που ρυθμίζει τη μεταφορά των εκρηκτικών, προβλέπει ότι ο παραλήπτης των εκρηκτικών πρέπει να ζητεί έγκριση μεταφοράς από την αρμόδια αρχή του τόπου προορισμού. Το εγκριτικό έγγραφο της μεταφοράς πρέπει να συνοδεύει τις εκρηκτικές ύλες έως το προβλεπόμενο σημείο του προορισμού τους και να επιδεικνύεται οσάκις το ζητούν οι αρμόδιες αρχές.

3 Το άρθρο 10 της οδηγίας, που διέπει τη μεταφορά των πυρομαχικών, εξαρτά την έγκριση μεταφοράς από την παροχή αδείας του κράτους μέλους όπου βρίσκονται τα πυρομαχικά. Εντούτοις, ειδικές διατάξεις εφαρμόζονται για τη μεταφορά πυρομαχικών μεταξύ οπλοπωλών.

4 Το άρθρο 11 της οδηγίας προβλέπει μεταξύ άλλων ότι, κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 9 και 10, ένα κράτος μέλος, σε περίπτωση σοβαρής απειλής ή διατάραξης της

δημόσιας ασφάλειας λόγω της παράνομης κατοχής ή της παράνομης χρήσης εκρηκτικών ή πυρομαχικών που διέπονται από την οδηγία, μπορεί να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο σχετικά με τη μεταφορά εκρηκτικών ή πυρομαχικών για την πρόληψη αυτής της παράνομης κατοχής ή χρήσης.

5 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας:

«Τα κράτη μέλη δημιουργούν δίκτυα ανταλλαγής πληροφοριών για την εφαρμογή των άρθρων 9 και 10. Γνωστοποιούν στα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή τις εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διαβίβαση ή την παραλαβή στοιχείων και την εφαρμογή των προβλεπομένων στα άρθρα 9 και 10 διατυπώσεων.»

6 Το άρθρο 13 της οδηγίας προβλέπει ότι τα ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή της εξετάζονται από συμβουλευτική επιτροπή που επικουρεί την Επιτροπή και η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

7 Τέλος, το άρθρο 14 της οδηγίας περιέχει διατάξεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν τις επιχειρήσεις του τομέα των εκρηκτικών υλών και με την εφαρμογή ενός συστήματος εντοπισμού των κατόχων των εκρηκτικών υλών.

8 Δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας, τα κράτη μέλη έπρεπε να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν, μεταξύ άλλων, με τα προαναφερθέντα άρθρα πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 1993 και να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων που θέσπισαν προς τούτο.

9 Μη έχοντας λάβει ανακοίνωση της Γαλλικής Κυβερνήσεως σχετικά με τη μεταφορά των άρθρων 9 έως 12 και 14 της οδηγίας στη γαλλική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας συναφώς άλλα πληροφοριακά στοιχεία, η Επιτροπή, με έγγραφο οχλήσεως της 13ης Απριλίου 1994, κάλεσε την κυβέρνηση αυτή να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών.

10 Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 1994, η Γαλλική Κυβέρνηση απάντησε επικαλούμενη το γεγονός ότι τα κείμενα για τη μεταφορά των εν λόγω διατάξεων στο εθνικό δίκαιο τελούσαν υπό κατάρτιση. Συναφώς, οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν στις 10 Δεκεμβρίου 1996, ως μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των εν λόγω διατάξεων, το διάταγμα 96-1046, της 28ης Νοεμβρίου 1996, που τροποποίησε το διάταγμα 90-153 της 16ης Φεβρουαρίου 1990 περί διαφόρων διατάξεων σχετικά με το καθεστώς των εκρηκτικών προϊόντων και το διάταγμα 71-753 της 10ης Σεπτεμβρίου 1971 που εκδόθηκε προς εφαρμογή του άρθρου 1 του νόμου της 3ης Ιουλίου 1970 για τη μεταρρύθμιση του καθεστώτος των εκρηκτικών σκονών και ουσιών [*JORF* (Εφημερίδα της Γαλλικής Κυβερνήσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 1996, σ. 17695].

11 Φρονώντας ότι το διάταγμα αυτό διασφάλιζε τη μεταφορά μόνον των διατάξεων της οδηγίας που αφορούσαν την εμπορία, τον έλεγχο της πιστότητας και το σήμα ΕΚ των εκρηκτικών καθώς και τις κυρώσεις που ισχύουν σε περίπτωση παραβάσεως των κανόνων του σήματος αυτού, η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, με έγγραφο της 30ής Απριλίου 1997, αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με τα άρθρα 9 έως 12 και 14 της οδηγίας, προσκαλώντας την να συμμορφωθεί με αυτά εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς του.

12 Δεδομένου ότι η αιτιολογημένη γνώμη έμεινε χωρίς απάντηση, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, παραιτήθηκε από την αιτίαση περί παραλείψεως μεταφοράς του άρθρου 14 της οδηγίας.

13 Όσον αφορά, πρώτον, τα εκρηκτικά, η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράλειψη μεταφοράς, αλλά επικαλείται τις δυσκολίες που συνάντησε, όπως εξάλλου και τα λοιπά κράτη μέλη, στην εφαρμογή των άρθρων 9 και 11 της οδηγίας, ιδίως λόγω της ελλείψεως ενός κοινού εγγράφου μεταφοράς. Φρονεί ότι δεν παρέβη τις υποχρεώσεις της αφού οι διατάξεις δεν ήταν αρκούντως επακριβείς για να μεταφερθούν στο εσωτερικό δίκαιο.

14 Υπογραμμίζει συναφώς ότι δεν έμεινε αδρανής, αλλά ότι πρότεινε, στο πλαίσιο της επιτροπής του άρθρου 13 της οδηγίας, λύσεις ενόψει της εναρμονίσεως της εγκρίσεως μεταφοράς. Οι προτάσεις αυτές έμειναν ωστόσο χωρίς συνέχεια. Έτσι, υποστηρίζει ότι, μολονότι υπάρχει παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, η παράλειψη αυτή εξηγείται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει τα κατάλληλα μέτρα εφαρμογής της οδηγίας.

15 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι το άρθρο 9 της οδηγίας προϋποθέτει την έκδοση ενός κοινού υποδείγματος για το έγγραφο εγκρίσεως της μεταφοράς. Αντίθετα με το επιχείρημα της Γαλλικής Κυβερνήσεως που αντλείται από την έλλειψη ακρίβειας των διατάξεων της οδηγίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αυτές ήσαν αρκούντως επακριβείς και ότι, εν πάση περιπτώσει, η έλλειψη ακρίβειας των διατάξεων μιας οδηγίας δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την παραβίαση της υποχρεώσεως ενός κράτους μέλους να τη μεταφέρει στο εσωτερικό του δίκαιο.

16 Όσον αφορά, δεύτερον, τα πυρομαχικά, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το άρθρο 10 της οδηγίας μεταφέρθηκε με το τμήμα 2 του τίτλου V του διατάγματος 95-589, της 6ης Μαΐου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του διατάγματος της 18ης Απριλίου 1939 περί καθορισμού του καθεστώτος των πολεμικών υλικών, των όπλων και των πυρομαχικών (*JORF* της 7ης Μαΐου 1995, σ. 7458, στο εξής: διάταγμα της 6ης Μαΐου 1995). Έτσι το άρθρο 92 του εν λόγω διατάγματος, εξαρτώντας τη μεταφορά όπλων, πυρομαχικών και των στοιχείων τους προς άλλο κράτος μέλος από την κατοχή αδείας, συνιστά μεταφορά του άρθρου 10, παράγραφος 2, της οδηγίας. Το άρθρο 93 του διατάγματος αυτού, που θεσπίζει μια διαδικασία εγκρίσεως για τη μεταφορά από οπλοπώλες του υλικού αυτού χωρίς προηγούμενη άδεια, προοριζό-

ταν για τη μεταφορά του άρθρου 10, παράγραφος 3, της οδηγίας. Το άρθρο 94 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995 εξαρτά τις μεταφορές του υλικού αυτού με προορισμό τη Γαλλία από την προηγούμενη συμφωνία του αρμόδιου για τα τελωνεία υπουργού.

17 Το άρθρο 95 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995 προέβλεπε ότι επρόκειτο να εκδοθεί απόφαση εφαρμογής για τον καθορισμό των προϋποθέσεων υποβολής των αιτήσεων τις οποίες αφορούν τα άρθρα 92 έως 94 του ίδιου αυτού διατάγματος. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Γαλλική Κυβέρνηση τόνισε ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε στις 25 Μαΐου 1999 και ίσχυε από τις 15 Ιουνίου του ίδιου έτους.

18 Όσον αφορά το άρθρο 11 της οδηγίας, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μεταφέρθηκε, ως προς τα πυρομαχικά, με το άρθρο 80 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995, το οποίο εξουσιοδοτεί τον αρμόδιο για τα τελωνεία υπουργό, σε περίπτωση σοβαρής απειλής ή διατάραξης της δημόσιας ασφάλειας λόγω της παράνομης κατοχής ή της παράνομης χρήσης εκρηκτικών ή πυρομαχικών να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για την πρόληψη αυτής της παράνομης κατοχής ή χρήσης σχετικά με τη μεταφορά πυρομαχικών ή στοιχείων πυρομαχικών με προέλευση ή με προορισμό κράτος μέλος.

19 Τέλος, η Γαλλική Κυβέρνηση εκθέτει ότι το άρθρο 101 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995 προβλέπει τη μεταξύ κρατών μελών ανταλλαγή πληροφοριών που συλλέγονται κατ' εφαρμογήν των άρθρων 92, 93 και 95 του εν λόγω διατάγματος και διαβιβάζονται από τα λοιπά κράτη μέλη και αφορούν τις μεταφορές προς τη Γαλλία, καθώς και την υποχρέωση του Υπουργού Αμύνης να γνωστοποιήσει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις αρχές ή τις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες να διαβιβάζουν ή να λαμβάνουν πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την κτήση, κατοχή και μεταφορά όπλων, πυρομαχικών και των στοιχείων τους. Ευθύς μετά την έκδοση της αποφάσεως εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 95 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995, η Γαλλική Δημοκρατία μπορούσε συνεπώς να διαβιβάσει τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 12 της οδηγίας.

20 Η Επιτροπή απαντά συναφώς ότι, ελλείψει αποφάσεως εφαρμογής, το διάταγμα της 6ης Μαΐου 1995 δεν παράγει κανένα αποτέλεσμα και ότι μια διάταξη, όπως το άρθρο 95 του εν λόγω διατάγματος, που απλώς εξουσιοδοτεί μια αρχή να θεσπίσει στη συνέχεια τις αναγκαίες ουσιαστικές διατάξεις, δεν είναι δυνατό να συνιστά πλήρη και επακριβή μεταφορά της οδηγίας στο γαλλικό δίκαιο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

21 Όσον αφορά, πρώτον, τα επιχειρήματα της Γαλλικής Κυβερνήσεως που αντλούνται από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει κατά την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας σχετικά με τα εκρηκτικά, λόγω, κατ' αρχάς, του ότι δεν είναι επακριβείς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι δυσκολίες εφαρμογής που ανακύπτουν κατά τη φάση της εκτελέσεως μιας κοινοτικής πράξεως δεν είναι δυνατό να απαλλάσσουν μονομερώς ένα κράτος μέλος από την τήρηση των υποχρεώσεών του (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 128/78, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλειου, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 183, σκέψη 10, και της 19ης Φεβρουαρίου 1991, C-374/89, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1991, σ. I-367, σκέψη 10).

22 Όσον αφορά, ακολούθως, την υποχρέωση εφαρμογής ενός κοινού υποδείγματος για το έγγραφο της εγκρίσεως μεταφοράς, πρέπει να τονιστεί, καθώς ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, ότι η υποχρέωση αυτή δεν απορρέει από την οδηγία.

23 Κατά τα λοιπά, έστω και αν υποτεθεί ότι η πραγματοποίηση με τον καλύτερο δυνατό τρόπο των ενδοκοινοτικών μεταφορών προϋποθέτει την εφαρμογή αυτού του εναρμονισμένου εγγράφου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παράλειψη εκδόσεως συναφών κοινοτικών μέτρων δεν είναι δυνατό να εμποδίσει ένα κράτος μέλος να εκδώσει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας.

24 Επιπλέον, ως προς τις προτάσεις που διατύπωσε η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της επιτροπής του άρθρου 13 της οδηγίας ενόψει της εκδόσεως κοινού εγγράφου μεταφοράς, πρέπει να επισημανθεί ότι οι πρωτοβουλίες αυτές δεν ασκούν επιρροή επί της υπάρξεως παραβάσεως σε σχέση με τη μεταφορά της οικείας πράξεως.

25 Όσον αφορά, δεύτερον, το άρθρο 10 της οδηγίας σχετικά με τη μεταφορά πυρομαχικών, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 95 του διατάγματος της 6ης Μαΐου 1995 προβλέπει ότι, με απόφαση του αρμόδιου για τα τελωνεία υπουργού, καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες υποβάλλονται οι αιτήσεις για την παροχή αδείας μεταφοράς, προσωρινής εγκρίσεως μεταφοράς και συγκατάθεσης πριν από τη μεταφορά καθώς και οι δηλώσεις μεταφοράς σύμφωνα με τα άρθρα 92 έως 94 του διατάγματος αυτού. Δεν αμφισβητείται ότι οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να εφαρμοστούν άνευ της εν λόγω αποφάσεως εφαρμογής.

26 Συνεπώς, προβλέποντας ότι η εφαρμογή των διατάξεων για τη μεταφορά του άρθρου 10 της οδηγίας θα πραγματοποιούνταν με μεταγενέστερη ρύθμιση, το διάταγμα της 6ης Μαΐου 1995 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται πλήρη και επακριβή μεταφορά (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1997, C-263/96, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1997, σ. I-7453, σκέψη 26).

27 Όσον αφορά τα άρθρα 11 και 12 της οδηγίας, μολονότι είναι αληθές ότι η εφαρμογή τους με τα άρθρα 80 και 101 του εν λόγω διατάγματος δεν εξαρτάται από την έκδοση άλλων πράξεων, εντούτοις, ενόσω, ελλείψει αποφάσεως εφαρμογής, το άρθρο 10,

που εξαγγέλλει τον γενικό κανόνα, δεν έχει μεταφερθεί, τα άρθρα του διατάγματος αυτού δεν παράγουν κανένα έννομο αποτέλεσμα. Επομένως, στερούνται σημασίας οι πράξεις μεταφοράς των διατάξεων αυτών που απλώς παρεκκλίνουν από το άρθρο 10 της οδηγίας που δεν έχει ακόμη μεταφερθεί ή το συμπληρώνουν.

28 Όσον αφορά, τέλος, την απόφαση εφαρμογής που εκδόθηκε στις 25 Μαΐου 1999 την οποία επικαλείται η Γαλλική Κυβέρνηση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή έχει κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη και ότι οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1999, C-315/98, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1999, σ. I-8001, σκέψη 11).

29 Ενόψει των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με τα άρθρα 9 έως 12 της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Γαλλικής Δημοκρατίας και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με τα άρθρα 9 έως 12 της οδηγίας 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για την εναρμόνιση των διατάξεων περί της εμπορίας και του ελέγχου των εκρηκτικών υλών εμπορικής χρήσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Edward Sevón Gulmann

Puissochet Jann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Μαρτίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

D. A. O. Edward